

Cu i năm v quê (1)

Tác Giả: Tr n M ng Tú /Ng i Vi t
Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 19:15

Ng i Vi t tr n g i th u cùng đ c g i lo t bút ký c a nhà th Tr n M ng Tú đ c v i t sau m t chuy n t Hoa K v thăm quê nhà Vi t Nam

vào nh ng ngày c n T t. Bài s đ 4 k , k t s báo ngày Th Năm, 4 tháng 2, 2010.

K 1: , em s v

Em s a so n v Vi t Nam, em g p cái áo, em g p cái qu n; cái áo d y cho Hà N i, cái áo m ng cho Sài Gòn. Chao ôi, em g p áo lót nh g p h n, g p áo m c ngoài nh g p hai cánh tay, em g p qu n nh g p hai chân. Em b l thu c, em b l d u nóng, em b l kem thoa m t, cái l c, cái g ng soi, và cu i cùng em b khúc ru t ngàn d m c a em vào va-li, em v .

Nh ng con h m thân quen m t th i c a Sài Gòn. (Hình minh h a: Hu nh Ng c Dân/Ng i Vi t)

Em s ng i trên máy bay h n m i b n ti ng; em ng , em đ c sách, em ăn, em th c, em đ c kinh, em l n tràng h t, t t c đ u l m . Nh ng cái khúc ru t ngàn d m c a em nó s không l

Cuối năm và quê (1)

Tác Giả: Trán Máng Tú /Ngái Viát
Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 19:15

m³ chút nào c³, nó co d³ n³ l³ i, ng³ n d³ n l³ i, khi em s³ p v³ đ³ n quê nhà.

Quê nhà, hai ch³ thân yêu đó, m³ i ngày hi³ n ra tr³ c m³ t em bi³ t bao hình ³ nh, bi³ t bao tin ³ c, v³ n b³ n, xa g³ n, g³ i t³ i t³ p trên cái khung hình c³ a máy đ³ n toán. Trên máy bay, em s³ n m ng³ a đ³ u ra gh³, nh³ m m³ t l³ i, em s³ đ³ cho nh³ ng hình ³ nh nh³ ng dòng ch³ đó m³ t t³ ra nh³ m³ t cu³ n phim trong đ³ u mình.

³ Hình nh³ ng thi³ u n³ Vi³ t m³ i l³ n, th³ t tha xinh đ³ p, duyên dáng, trong nh³ ng chi³ c áo dài đ³ ki³ u, t³ c đ³ n đ³ n cách t³ n, nh³ ng hình ³ nh đ³ c đ³ ng trên m³ t sân kh³ u đ³ mang đi n³ c ngoài, v³ i nh³ hi³ u: “Duyên Dáng Vi³ t Nam.”

R³ i hình ³ nh k³ ti³ p là nh³ ng tr³ em thành ph³, m³ c đ³ ng ph³ c v³ a tan h³ c t³ a ra t³ c³ ng tr³ ng, nh³ đàn chim câu ra t³; đ³ ng ph³ chen chúc, xe c³ ng³ c xu³ i...

Khúc phim k³ ti³ p là nh³ ng c³ nh x³ án, c³ nh bi³ u tình, c³ nh ng³ i dân kêu oan; c³ nh linh m³ c, th³ ng t³ a, tu sinh, tín đ³, ra tr³ c tòa án; khúc phim c³ t t³ m³ ra dài thêm, kéo ra đ³ n hình ³ nh nh³ ng ng³ i nghèo kh³ ³ ngo³ i ô, xa thành ph³, s³ ng hàng ngày bên nh³ ng đ³ ng rác, có tr³ em không đ³ c đi h³ c, có ng³ i già không đ³ c tr³ c³ p; ³ thôn quê, nh³ ng túp l³ u nh³ cái chòi ch³ n v³ t, tr³ c c³ a l³ u có m³ t ng³ i tàn t³ t ng³ i hiu h³ t, không phân bi³ t đ³ c h³ tàn ph³ vì b³ o v³ cho ph³ n đ³ t nào c³ a quê h³ ng mình. (Có c³ n phân bi³ t nh³ th³ không?)

H³ ng³ i nhìn nh³ ng cây c³ u g³ y, trên con sông khô c³ n. Ti³ p theo, nh³ ng hình ³ nh, nh³ ng bài vi³ t l³ lòng kinh hoàng v³ m³ t xã h³ i Vi³ t Nam đ³ i m³ i nh³ : “Vũ kh³ a thân ³ đám tang”; nh³ ng khuôn m³ t thanh niên, thi³ u n³ non n³ t nh³ ng đ³ y hoang đ³ ng, phá ph³ ch, h³ ng th³ trong nh³ ng h³ p đêm; b³ nh vi³ n cho tr³ s³ sinh ch³ a ch³ t mang v³ nhà chôn. Ch³ a h³ t, cu³ n phim còn m³ ra nh³ ng c³ nh gái Vi³ t mãi d³ m đông đ³ o trên các n³ c Á Đông l³ ng gi³ ng, gái Vi³ t n³ i ti³ ng v³ a đ³ p v³ a r³ .

Trên màn hình nh³ c³ a máy bay, em s³ th³ y, máy bay, bay ngang trên m³ t bi³ n Thái Bình D³ ng. Cái hình máy bay nh³ m³ t con chu³ n chu³ n kim, la đà trên m³ t t³ m th³ m m³ nh mông xanh bi³ c. Nhìn hình, khúc ru³ t ngàn đ³ m c³ a em s³ b³ kéo dài ra kh³ i cái va-li qu³ n áo, r³ i nó cu³ n l³ i thành m³ t m³ r³ i bù, bay l³ l³ ng bên trên l³ ng con chu³ n chu³ n kim đó.

Cười năm vò quê (1)

Tác Giả: Trán Máng Tú /Ngái Viát

Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 19:15

Mái đây nhát, email cáa em nhán đác mát trang có tên “Tá Nán Viát Nam,” gái vào, em chá vào đác có hai lán, không có đá tinh thán đác tiáp nháng tin tác quá bi thám vá thuyán nhán. Mác dù nháng tin tác này, cách đây hai má i năm em có nghe, có đác. Nháng má i nháng trang quác nán bi tháng đó, tinh thán em sá suy sáp lám, khúc ruát em sá đát ra táng đán ngán, em không nái lái đác.

Cái nác mình bé tí teo, ngái dân mình bé tí teo, sao cái bát hánh nó to lán thá! Nó bao phá táng sinh vát bé tí báng mát cái chán đen thui, rái nó quán láy con ngái bé tí á trong đó thát chát báng chính sái ruát cáa nán nhán nên không bao giá tung ra đác.

Tái sao ngái ta lái gái là “buán đát ruát” hay “tháy vui trong báng” nhá? Cái ruát nó quan tráng đán thá nào? Theo y hác, nó giáng nhá mát cái đáng cáng cáa ngôi nhà thân thá. Náu cái đáng cáng bá cát ra táng đán, nác sá trào ra láng láng, làm suy sáp cá nán nhà. Ruát đát thì làm sao cáu ván đác thân thá.

Em đi Viát Nam hay em vá Viát Nam, tác là em mang theo cá tim, gan, máu, ruát mình vá. Chá ngày mai, khi máy bay thá bàn chân em chám xuáng mát đát cáa thành phá cũ, em sá đác đi lang thang, đác nhìn ngang, nhìn đác, nhìn lên trái, ngó xuáng đát, lau giát má hôi trên trán; em sá váa đi váa nghe ruát mình chuyán đáng. Náu em là khúc ruát xa ngàn dám, thì quê nhà thá nào cũng phái có nháng khúc ruát bá hao hát, phái tìm đán em đá gán vào.

Sá có ngái cháy đán gán em, kêu lên: “A! khúc ruát thát lác đây rái!”

Em sá cám bài thá đáa ra cho ngái đó, nói: “Khúc ruát xa ngàn dám đây, xin ngái cám láy.”

Em mong ngái đó nhán, vì thá em viát tá ruát viát ra mà. Nháng nháng câu thá, nháng bài văn em viát có gán khít khao vào đầu không? Hay á quê nhà, trong nháng nái đô hái, ruát cáa há làm báng nháng thá khác, mà nháng câu thá, bài văn em rát ruát viát ra không nái vào đác.

Em vá, em sá thá báng láng ngác cũ trong không gian mái, em phái tá mình biát cách thích nghi vái hoàn cánh. Em cá thá nhá em đã thá hán ba má i năm vá trác, em nhìn theo cách cáa riêng em, em sá thanh lác và em táng táng.

Cuối năm về quê (1)

Tác Giả: Trán Máng Tú /Ngái Viát

Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 19:15

Em biết, ngay giữa Sài Gòn đi tìm em về tìm đác trên con đáng cũ, dáu viên gạch bá năm xưa, dù ngái ta có cào nó đi, thay vào đó viên gạch mới. Bàn chân cũ của em về tìm ra đái viên gạch mới đó nháng hát cát thân quen.

Em về, dù cho bao nhiêu dâu bể chẳng nữa, em về tìm ra trên nháng khuôn mặt xa lạ lạ nhá lòng đó, mặt ná cái của ngái trăm năm cũ, có thá cáa thầy giáo, cáa ông chú, cáa bà bác hay cáa cha, mẹ em, nháng ngái đã qua đi.

Em sống ở xuáng góc đáng của mặt con phố cũ Hà Nội, nhìn cửa già co ro vì gió mùa Đông Bắc cuối năm, ngái bán nước trà buổi sáng, đánghe tháng yêu tràn ngập trong lòng. Khúc ruát ngàn dặm của em sống lên tiếng gọi: “Má, cha ơi!” đáng em thấy mình giá tay áo lên chám nháng hát nước mắt đang lăn trên má.

Ừ, em sống, em về, đáng biết rằng: Chao ôi, sao mình về quá đái Việt Nam! (Còn tiếp)